

שופטים חי"ט שיחה ד'

ישנם עדי בירור ועידי קיום. ובעבודה: שמים וארץ, שיש בהן ענין הנצחיות שקיימים באיש, מעידים על מציאות ה' באופן דעידי בירור, שמבררים ומעידים שה' ברא את העולם. ובני ישראל מעידים על מציאות ה' באופן של עידי קיום, שהם ממשיכים אלוקות בעולם.

איתא בפרשתנו "על פי שניים עדים יקום דבר". והנה, ישנם ב' מיני עדים, עדי בירור ועידי קיום. ומהחילוקים ביניהם הוא, שעידי קיום נעשים עדים בשעה שרואים את המעשה (ולכן אינם צריכים דרישה וחקירה), משא"כ עידי בירור נעשים עדים בשעה שמעידים (ולכן צריכים דרישה וחקירה, כי רק על ידי זה יכולים בית דין לקבוע שהם עדים).

וביאור הענין בעבודת האדם. ענין העדות הוא גילוי דבר שמצד עצמו "לא עבידא לאגלויי", ומתגלה דוקא ע"י העדות. וברוחניות הוא ענין גילוי העצמות, שהרי הגילוי דממלא וסובב הו"ע מילתא (שכבר גלויה או ש)עבידא לאגלויי. והנה, שמים וארץ, שיש בהן ענין הנצחיות שקיימים באיש, מעידים על מציאות ה' באופן דעידי בירור, שמבררים ומעידים שה' ברא את העולם. ובני ישראל מעידים על מציאות ה' באופן של עידי קיום, שהם ממשיכים אלוקות בעולם.

והנה, העדות דשמים וארץ הוא מצד למעלה, אך מצד המטה הנה לא בהכרח רואים את הגילוי דאלוקות בתוך שמים וארץ, שהם עולם מלשון העלם. ולעתיד לבא דוקא תהיה העדות דשמים וארץ בשלימות - "וראו כל בשר גו". משא"כ על ידי העדות דבני ישראל נעשה הגילוי והקיום וההמשכה דהעצמות בעולם, ומתגלה שהעולם הוא בטל במציאות לאלוקות (ועי"ז נעשה תוקף בעולם כי עיקר ענין העולם הוא הכוונה שבו, שנתאוה הקב"ה להיות לו דירה בתחתונים, שיתגלה בעולם שכל ענינה הוא בשביל תורה וישראל).

והנה, על דרך זה ישנה עדות בעבודת האדם, דהעבודה שעל פי טעם ודעת, הוא דבר הגלוי, ואפילו העבודה דמסירות נפש יכולה להיות על פי חשבון ואז היא "מילתא דעבידא לאגלויי", ודוקא ע"י העבודה שלמעלה משייכות לטעם ודעת, ממשיכים את העצמות, שהוא ענין העדות.